

Magozwe

✎ Lesley Koyi

☑ Wiehan de Jager

✉ Espen Stranger-Johannessen

|| 5

🗺️ norsk

Global Storybooks

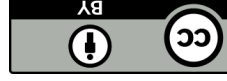
globalstorybooks.net

Magozwe

✎ Lesley Koyi

☑ Wiehan de Jager

✉ Espen Stranger-Johannessen

This work is licensed under a Creative Commons

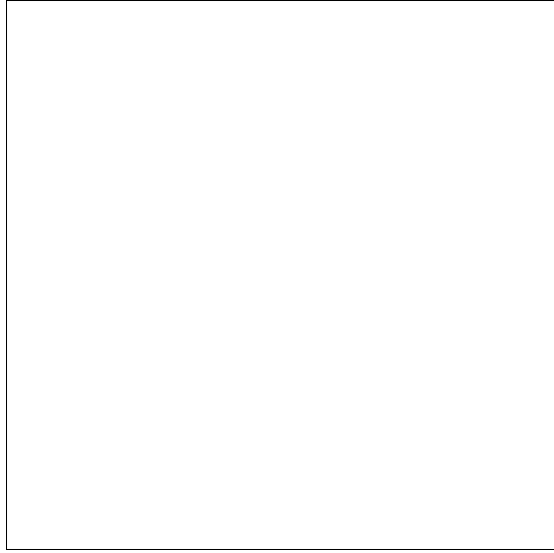
[Attribution 4.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

I den travle byen Nairobi, langt fra det trygge livet hjemme, bodde det en gjeng hjemløse gutter. De tok hver dag akkurat som den kom. En morgen pakket guttene sammen mattene sine etter at de hadde sovet på det kalde fortauet. For å fordrive kulden lagde de et bål av søppel. En av guttene i gjengen var Magozwe. Han var den yngste.

Da Magozwes foreldre døde, var han bare fem år. Han dro for å bo med onkelen sin. Denne mannen brydde seg ikke om barnet. Han ga ikke Magozwe nok mat. Han tvang gutten til å jobbe hardt.

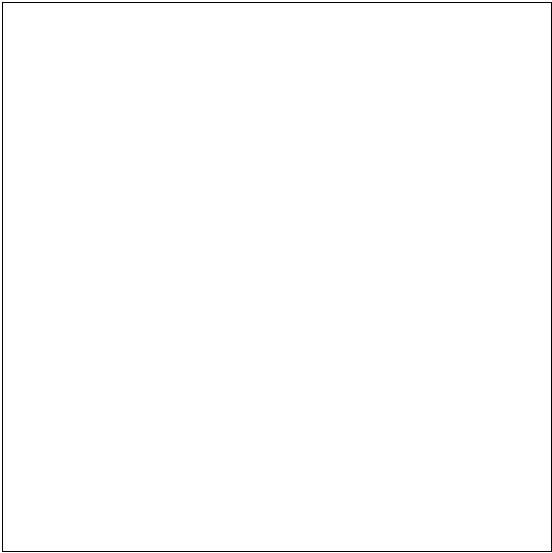

Hvis Magozwe klagde eller stilte spørsmål, slo onkelen hans ham. Når Magozwe spurte om han kunne gå på skolen, slo onkelen hans ham og sa: «Du er for dum til å lære noe som helst.» Etter tre år med denne behandlingen rømte Magozwe fra onkelen sin. Han begynte å bo på gata.

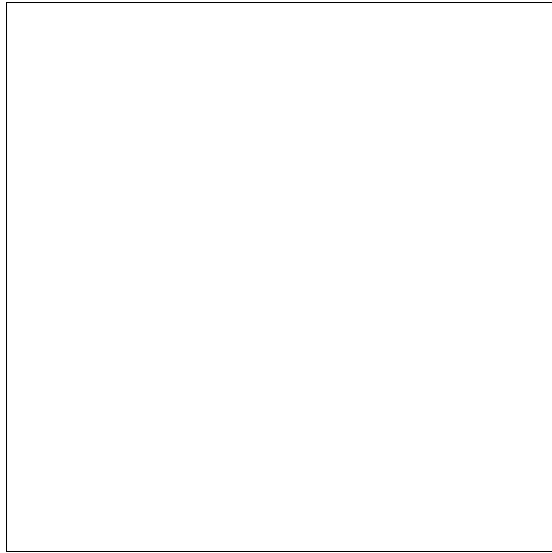

Magozwe satt på tunet ved huset med det grønne taket og leste en barnebok fra skolen. Thomas kom og satte seg ved siden av ham. «Hva handler fortellingen om?» spurte Thomas. «Den handler om en gutt som blir lærer», svarte Magozwe. «Hva heter gutten?» spurte Thomas. «Han heter Magozwe», svarte Magozwe med et smil.

Livet på gata var vanskelig, og de fleste guttene slet hver dag bare for å finne mat. Noen ganger ble de arrestert, andre ganger ble de slått. Når de ble syke, var det ingen som kunne hjelpe dem. Gjengen var avhengig av de få pengene de fikk fra å selge og fra å selge plast og annet til resirkulering. Livet var enda vanskeligere på grunn av slåsskamper med rivaliserende gjenger som ville ha kontroll over deler av byen.

Magozwe begynte på skolen, og det var vanskelig. Han hadde mye å ta igjen. Av og til ville han gi opp. Men han tenkte på piloten og fotballspilleren i barnebøkene. Som dem ga han ikke opp.

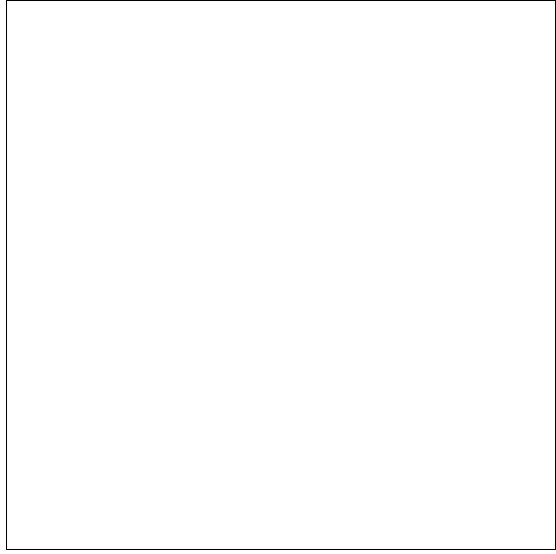

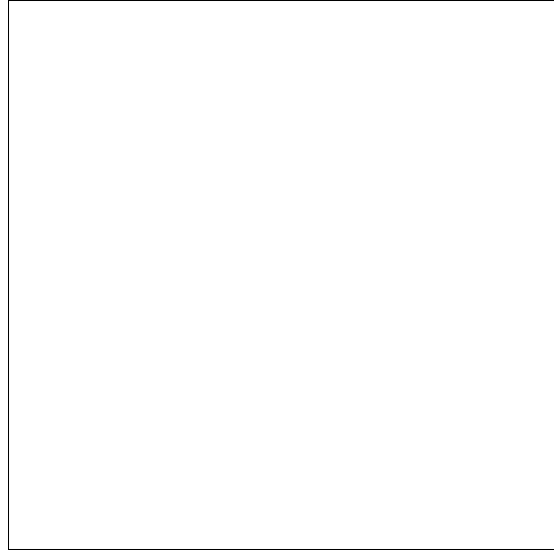
En dag mens Magozwe lette i noen søppelbøtter, fant han en gammel fillete barnebok. Han fjernet møkka fra den og la den i sekken sin. Hver påfølgende dag tok han ut boka og så på bildene. Han visste ikke hvordan han skulle lese ordene.

Dermed flyttet Magozwe inn i et rom i et hus med grønt tak. Han delte rommet med to andre gutter. Til sammen var det ti barn som bodde i det huset. Sammen med tante Cissy og mannen hennes, tre hunder, en katt og en gammel geit.

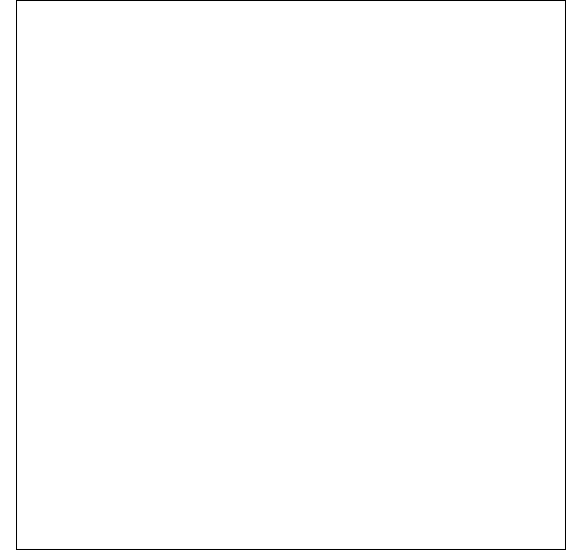
Bildene fortalte fortellingen om en gutt som vokste opp til å bli pilot. Magozwe pleide å dagdrømme om å bli pilot. Noen ganger innbilte han seg at han var gutten i fortellingen.

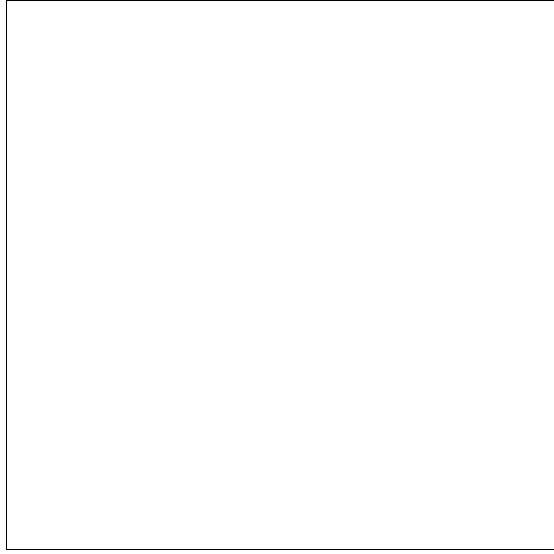
Han snakket om det han var redd for med Thomas. Med tiden forsikret mannen gutten om at livet kunne bli bedre på det nye stedet.

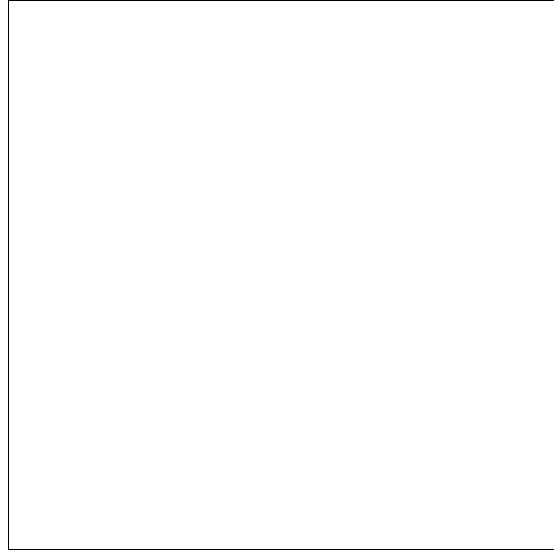
Det var kaldt og Magozwe stod langs veien og tigget. En mann gikk bort til ham. «Hei, jeg heter Thomas. Jeg bor i nærheten, på et sted der du kan få deg noe å spise», sa han og pekte på et gult hus med blått tak. «Jeg håper du drar dit for å få deg litt mat?» spurte han. Magozwe så på ham, og deretter på huset. «Kanskje», sa han og gikk.

Magozwe tenkte på dette nye stedet og på å gå på skolen. Hva om onkelen hans hadde rett, og han var for dum til å lære noe? Hva om de slo ham på dette nye stedet? Han var redd. «Kanskje det er bedre å bo på gata», tenkte han.

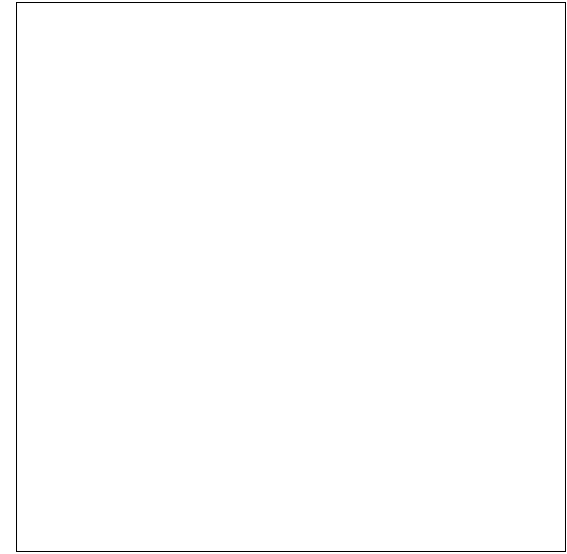
I månedene som fulgte ble de hjemløse guttene vant til å se Thomas. Han likte å snakke med folk, spesielt de som bodde på gata. Thomas hørte på fortellinger om livene til folk. Han var seriøs og tålmodig, aldri frekk eller respektløs. Noen av guttene begynte å dra til det gule og blå huset for å få mat midt på dagen.

Omkring Magozwes tiende fødselsdag ga Thomas ham en ny barnebok. Det var fortellingen om en landsbygutt som vokste opp til å bli en berømt fotballspiller. Thomas leste den fortellingen for Magozwe mange ganger, helt til han en dag sa: «Jeg synes det er på tide at du går på skolen og lærer å lese. Hva synes du?» Thomas forklarte at han visste om et sted hvor barn kunne bo og gå på skole.

Magozwe satt på fortauet og kikket i bildeboka da Thomas kom og satte seg ved siden av ham. «Hva handler fortellingen om?» spurte Thomas. «Den handler om en gutt som blir pilot», svarte Magozwe. «Hva heter gutten?» spurte Thomas. «Jeg vet ikke, jeg kan ikke lese», svarte Magozwe lavt.

Da de møttes, begynte Magozwe å fortelle sin egen historie til Thomas. Det var historien om onkelen hans og hvorfor han rømte hjemmefra. Thomas snakket ikke mye, og han sa ikke til Magozwe hva han skulle gjøre, men han lyttet alltid oppmerksomt. Noen ganger snakket de sammen mens de spiste i det gule huset med det blå taket.